

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 26 ad 50

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1761

VD18 15558428-001

Psalmus XXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53361)

Describit effectum auxilii : Caro mea, quæ per mortem exaruerat, rediit ad florem ætatis, sanitatis, lætitiæ, venustatis maximæ ; & *ex voluntate* &c. ex corde eum laudabo, & gratias agam.

ψ. 11. *Dominus fortitudo plebis sue, & protector salvationum Christi sui est.*

Hæc est materia confessionis, nempe quòd Dominus sit *fortitudo plebis sue* : tam potenter enim protexit salutem Christi sui, qui est caput totius plebis, à quo fortitudo, & salus omnium dependet.

ψ. 12. *Saluum fac populum tuum Domine, & benedic hereditati tue, & rege eos, & extolle illos usque in æternum.*

Christo, qui caput est Ecclesiæ, glorificato, restat, ut corpus ejus, seu populus Dei, qui est peculiaris hæreditas Dei, quam acquisivit sanguine suo, pariter glorificetur. Dicit igitur Christus ad Patrem, vel Propheta ad Christum : *Saluum fac* &c. ut verò salves, *benedic* justificando, *rege* conservando, & protegendo in viâ, *exalta glorificando*, glorificatione perpetuâ.

PSALMUS XXVIII.

Titulus, & argumentum : *Psalmus David, in consumatione Tabernaculi.* Non

Non nulli volunt, ad literam in toto fere Psalmo agi de potentiâ Dei, & velle Davidem hortari populum ad laudandum Deum, qui potentiam suam solet manifestare admirandis operibus, quo solo verbo, sive imperio facit. Alii, quorum sublimior interpretatio, & dignior Davidico Spiritu esse videtur, volunt in hoc Psalmo celebrari Evangelicam prædicationem. Congruit verò titulus, in consummatione tabernaculi: nam cum David intelligeret tabernaculum fœderis esse figuram Ecclesie, quæ tabernaculum Dei cum hominibus dicitur in Apocal. C. 22. & simul etiam Spiritu revelante cognosceret, instrumentum, quo tabernaculum hoc novum perficiendum erat, fore prædicationem Evangelicam, ideo in consummatione tabernaculi illius umbratici, Spiritu S. inspirante, cantavit præconia vocis Domini, quæ tabernaculum verum construitur. Utramque explicationem breviter persequitur Bellar.

V. 1. *Afferte Domino filii Dei, afferte Domino, filios arietum.*

1. Excitat filios Dei, h. e. populum Dei peculiarem, cui notus erat Deus, ut potentiam Divinam honorent, victimis eo tempore consuetis, & prædicatione vocis & inclinatione corporis.

2. Vos per sanguinem agni immaculati effecti filii Dei, afferte agnos, offerete sacrifici

crificium gratiarum actionis, & laudis, ut patet ex *ψ.* seq.

ψ. 2. *Afferte Domino gloriam, & honorem; afferte Domino gloriam nomini ejus: adorete Dominum in atrio sancto ejus.*

Declarat sacrificium offerendum. 1. Voce, & opere glorificate Dominum; imò & corporis inclinatione illum veneramini, & per veram adorationem supremum Dominum agnoscite, & protestamini.

2. Per *atrium sanctum* intellige Ecclesiam Catholicam, quæ est veluti atrium, seu vestibulum tabernaculi cælestis; sensus deinde idem est.

ψ. 3. *Vox Domini super aquas, Deus Majestatis intonuit, Dominus super aquas multas.*

Causa, cur invitet ad laudandam potentiam Dei, est, quia vox Domini mirabilia operatur tum in elementis, tum in spiritali fabricâ Ecclesiæ.

1. Gen. C. 1. *Facta est vox Domini super aquas, cum Deus imperavit, ut aquæ dividerentur, & congregarentur in locum unum. h. e. in cavernas terræ, & terra habitabilis fieret. Deus majestatis intonuit, quia quomodo tonitruum nos continuo prosternit, & obedire cogit: ita ad imperium Domini*

Domini continuò aquæ recesserunt in humilia terra. Et quia tunc aquæ undique terram cooperiebant, factum est hoc tonitruum *super aquas multas.*

2. Describitur initium Evangelicæ prædicationis, dum Christus in aquis Jordanis est baptizatus: tunc audita est magnifica Dei Vox: *Hic est filius meus &c.*; tunc *intonuit super aquas multas*, quia institutum Baptisma & data virtus omnibus aquis regenerandi Dei filios.

¶ 4. *Vox Domini in virtute, vox Domini in magnificentia.*

1. Vox Domini, dividens aquas, non fuit inanis, & sinè effectu; ut pleraque tonitrua esse solent, quæ nihil, præter ingentem sonitum, habent; sed fuit vox plena virtute, & gloriâ, effectu continuò consequente.

2. Vox Evangelicæ prædicationis, ab ipso Deo inchoatæ, à Christo, & Apostolis propagatæ, non fuit inanis verborum strepitus, qualis multorum Oratorum, & Philosophorum est (sed *in virtute*, fuit efficacissima, *in magnificentia*) signis atque prodigiis confirmata.

¶ 5. *Vox Domini confringentis cedros, & confringet Dominus cedros Libani.*

1. Transfit ad operationem in aere. Docet mirabilem potentiam Dei, quæ rei tam exili, ac tenui tantam virtutem attribuit, ut etiam maximas arbores, ut sunt in monte Libano, in momento confringat.

2. Cedri Libani, ratione sublimitatis, sunt homines excelsi, sive magnitudine potentiæ, sive splendore sapientiæ, sive gloriâ eloquentiæ: ratione boni odoris, sunt homines deliciis, & voluptatibus dediti: ratione densitatis, & duritiei, sunt homines obstinati, & pertinaces in paternis erroribus. Has omnes cedros Evangelica prædicatio magnificè confregit, ad humilitatem, mansuetudinem Christianam, & ad fructus dignos pœnitentiæ faciendos perduxit.

ψ. 6. *Et comminuet eas tanquam vitulum Libani, & dilectus quemadmodum filius unicornium.*

1. Non solùm cedros confringet, sed etiam comminuet, ut fragmenta, quæ in varias partes sparguntur, exiliant, sicut salit vitulus per montem Libani, & ut salit filius unicornium: hic dicitur *dilectus*, quia speciosum, & amabile animal est, præsertim quando juvenculus unicornis est.

B

2. Evan-

2. Evangelica prædicatio non solum homines potentes, & sapientes humiliabit, sed etiam rediget ad parvitatem exigui vituli, qui pascitur in monte Libano. Per *vitulum*, intellige Christum, qui non solum humilis, & mansuetus fuit, more lactentis vituli, sed etiam immolatus in sacrificium Deo. *Et dilectus* &c. tunc, quando cedri Libani contractæ fuerint apparebit *dilectus*, qui est Christus, dilectissimus Patri, & desideratus cunctis gentibus; apparebit, inquam, non amplius ut inermis vitulus, sed ut filius fortissimi unicornis. Majestas enim Divina, & omnipotentia Christi tunc primum apparere cœpit, cum per Evangelicam prædicationem piscatorum, Oratores, & Philosophi, & ipsi etiam Principes mundi credere cœperunt in Christum. De viribus unicornis, sive Rhinocerotis, vide Job. 39.

ψ. 7. *Vox Domini intercidentis flammam ignis, vox Domini concutientis desertum, & commovebit Dominus desertum Cades.*

Transit ad operationem in igne, & terrâ.
1. Vox, seu potentia Domini intercidit flammam ignis, dum, ad ejus imperium, varia mittuntur è nubibus, quasi è cælestibus caminis, fulmina in terras, quibus

bus nihil terribilius hominibus accidere solet.

1. Evangelica prædicatio dividit flammam ignis, dum per eam S. Spiritus in cordibus hominum jaculatur ignem Divini amoris, multis, & variis modis; in cuius rei signum apparuerunt in die Pentecostes super credentes *dispertita lingua, tanquam ignis*, Act. 1.

Operatio in terrâ. 1. Mirabilis potentia Dei, quæ, sicut montem Libani potest, cum voluerit, cedris omnibus spoliare, & desertum facere, ita è contrario potest ipsum desertum Cades, ubi nihil nasci solet, unicâ concussione parturire facere, & continuo arboribus, & animalibus replere.

2. Significatur, ad Evangelicam prædicationem convertendas esse etiam barbaras nationes, quæ antea caruerant culturâ spirituali, & irrigatione gratiæ Dei, ut comparatione aliarum nationum, desertæ dici possent. Quid si cum S. Hieron. dicamus significari, vera deserta paritura fuisse infinita agmina Monachorum, & sic deserta futura vernantia floribus Christi? Ipse, in vitâ S. Hilarionis testatur suo tempore in deserto Cades fuisse plurima monasteria.

v. 8. Vox Domini preparantis cervos, & revelabit condensa, & in templo ejus omnes dicent gloriam.

1. Jam potentiam Dei laudat in animalibus, & plantis. Mira Dei potentia in eo cernitur, quòd præpareret, seu faciat cervas parere: pariunt enim summâ difficultate, ut habemus Job. 39., quia tam perfectos foetus edunt, ut illi statim ad pastum pergant, nec redeant ad matrem. *Et revelabit &c.* Deus omnia penetrat, etiam densissimas silvas, & ubique operatur; & ideo omnes creaturæ Deum laudant, glorificant in mundo, qui est veluti templum ejus.

2. Evangelica prædicatio præparat homines spirituales, alta petentes, & venenosos serpentes Spiritu suo occidentes, ad partum mirabilium operum: quid enim mirabilius, quàm ut homo infirmus operetur opera meritoria vitæ æternæ? Et in extremo judicio tam erit evidens justitia Dei, ut in magno illo teatro, & templo omnes omnino, vel inviti, vel libenter glorificaturi sint Deum.

v. 9. Dominus diluvium in habitare facit, & sedebit Dominus Rex in æternum.

1. Ratio, cur omnia dicant gloriam Deo:

Deo: quia copiosum imbrem effundit super terram, ex quo rebus omnibus alimentum producit, & vita sustentatur: & ipse idem Deus sedebit Rex, & Dominus in æternum, omnia regens, gubernans, & disponens.

2. Cùm in extremo iudicio Dominus revelaverit condensa, & ab omnibus iustitia eius laudata fuerit, tunc *diluvium &c.* effundet omnia genera bonorum in bonos, & malorum in malos, & sublato de medio omni alio principatu & dæmonum, & impiorum hominum, *sedebit Dominus Rex in æternum.*

Ps. 10. Dominus virtutem populo suo dabit, Dominus benedicet populo suo in pace.

1. Concludit laudando demum potentiam Dei in hominibus, quibus dandum dicit à Deo robur contra omnes adversarios, & iis omnibus superatis, dulcissimam quietem, ac pacem.

2. Promittit populo Dei robur in hac vitâ contra tentationes, & benedictionem, ac pacem sempiternam in æternâ vitâ. Est pia quorundam observatio, qui *Vocem Domini* Septies in hoc Psalmo repetitam, 7. Ecclesiæ Sacramentis ita accommodant, ut vocem Domini super aquas, Baptismo;

vocem Domini in virtute, Confirmatio-
ni; vocem Domini in magnificentiâ, Eu-
charistiæ; vocem Domini confringentis
cedros, Pœnitentiæ; vocem Domini con-
cutientis desertum, Ordini; vocem Do-
mini intercidentis flammam ignis, Matri-
monio; vocem Domini præparantis cer-
vos, extremæ Unctioni convenire velint.

PSALMUS XXIX.

Titulus, & argumentum: *Psalmus Can-
tici, in dedicatione domus David.*

*Sensus literalis primus est gratiarum actio, quam
Deo cecinit David in dedicatione domus sue, in
Jerusalem magnificentissimè extructæ: tum enim
regnum suum à Deo confirmatum, & stabilitum
fuisse intellexit.*

*Sensus literalis secundus, & propheticus: Post
consummationem tabernaculi, quod est Ecclesia mi-
litans in terris, sequitur dedicatio domus, quæ est
Ecclesia stabiliter quiescens in celis, cujus funda-
mentum, quod est Christus, jam dedicatum est,
tùm ad vitam immortalem, & gloriosam perve-
nerit.*

*V. 1. Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti
me, nec delectasti inimicos meos super me.*

*1. Etsi tu, Domine, reipsâ exaltari
non possis, cùm sis altissimus; faciam ta-
men, quod in me est, ut te altissimum esse*

omnes